

РЕШЕНИЕ

№ 6480

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **5417** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е на основание постъпила касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], 1700, район С., [улица], вх.“И“, ет.партер, ап.офис 2, представлявано от управителите П. Ж. П. и В. К. Б. - заедно, чрез адв. К. А.-САК, срещу решение от 12.04.2021г., постановено по НАХД № 19177 по описа за 2019 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 1-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-002556/19.09.2019 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на касатора на основание чл.416, ал.5, вр.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.63, чл.2 от КТ.

С касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че съставът на СРС не бил изследвал обективно събраните доказателства по делото, нито е взел предвид наведените от жалбоподателя доводи. В резултата на процесуалните пропуски било ограничено сериозно правото на защита на наказаното дружество. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмено становище от адв. К. А. се поддържа жалбата.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“, чрез юрк. П., оспорва жалбата. Моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Ц., дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № 23-002556/19.09.2019 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл.416, ал.5, вр.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.63, чл.2 от КТ, за това че на 02.07.2019г. в качеството му на работодател е допуснал до работа лицето П. К. С., без да му предостави копие от уведомление по чл.62, ал.3 КТ, заверено от ТД на НАП за сключения с него трудов договор.

Видно от справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.5 КТ с вх. №22388193328238/04.07.2019 г., работодателят е уведомил ТД на НАП за сключения трудов договор на 04.07.2019 г., т.е. след проверката от контролните органи. С оглед на установеното на работодателя е съставен АУАН № 23-002556/02.07.2019г. за установеното нарушение по чл.62, ал.3 КТ – непредоставяне на копие от уведомление за сключен трудов договор.

В срока по чл.44 ал.1 ЗАНН, дружеството подало възражения срещу съставения АУАН. Наказващият орган възприел изцяло установената от контролните органи фактическа обстановка и издал атакуваното наказателно постановление.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя изцяло. СРС е изпълнил служебното си задължение в съответствие с разпоредбите на НПК да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Настоящият касационен състав споделя всички изложени мотиви от първоинстанционния съд, поради което и на основание чл. 221, ал.1, изр.2 от АПК, същите не следва да се преповтарят. Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административно наказателното производство също се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административно наказателното производство (чл.36 ЗАНН) съдържа посочените реквизити по чл.42 ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не пречи възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

В случая е безспорно доказано, че работодателят от [фирма], ЕИК[ЕИК](правоприемник на Е. продукт О.) е нарушил разпоредбата на чл. 63, ал.2 от КТ. Съгласно чл. 63, ал.2 от КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал. 1 – екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, а съгласно чл.63, ал.1, предл. първо от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. За да е налице нарушение на чл.63, ал.2, във вр.ал.1 от КТ, е необходимо страните да са подписали трудов договор, но екземпляр от него или от уведомлението да не е предоставен от работодателя на работника. По делото безспорно е установено, че е налице трудов договор между [фирма] и П. С. – налице е декларация, собствено ръчно подписана от лицето, като и справка – декларация, обр.1, за периода 01.07.2019г.-31.07.2019г., от която е видно, че дружеството е започнало осигуряване на лицето на 01.07.2019г., откогато е престиган неговия труд. Работодателят- [фирма], в нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ е допуснал служителя С. до работа, без предварително да му предостави уведомление до ТД на НАП.

В тази връзка, с оглед всичко изложено по-горе, от правна страна следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ внася в правната сфера на работодателите задължението да не допускат до работа работник или служител, преди да му предоставят кумулативно изискуемите се документи, посочени в ал. 1 на същия текст, а именно: 1. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и 2. Копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, относно сключения с работника трудов договор, т. е. тези два документа следва да бъдат едновременно и налични, и връчени, преди допускане на работника или служителя до работа, като връчването им може и да не стане едновременно, но при всички случаи то трябва да стане преди допускането на работника или служителя до работа. От анализа на тази норма следва, че за да бъде обусловено извършване на нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, е достатъчно, преди допускането му до работа, на работника или служителя да не е бил предоставен който и да е от двата документа, като в случая, това е осъществено от работодателя. При това положение е налице нарушение на нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ и съответно е осъществен фактическият състав на санкционната норма на чл. 414,

ал. 3 от КТ, съгласно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 1500 до 15000 лева. Наказващият орган е наложил санкция в минимален размер от 1500 лева, поради което последната не подлежи на редуциране.

С оглед гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила. Твърдението, че погрешно е прекратен трудовия договор с лицето П. С. не е относимо, и след като работодателят е преценил, че трябва да се сключи нов трудов договор, то е следвало да спази съответните законови изисквания.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН (ДВ, бр.94 от 29.11.2019г.), искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.04.2021г., постановено по НАХД № 19177 по описа за 2019 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 1-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-002556/19.09.2019 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” към Главна дирекция „Инспекция по труда”, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], 1700, район С., [улица], вх.И, ет.партер, ап.офис 2q на основание чл.416, ал.5, вр.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.63, чл.2 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], 1700, район С., [улица], вх.И, ет.партер, ап.офис 2, представлявано от управителя П. Ж. П., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.